

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Landbrugets Afsætningsforhold. Det ærede Medlem har slet ikke Grund til at fremsætte en saadan Udtalelse, simpelt hen fordi det er Samfundets allerstørste og vigtigste Interesse, at Landbrugets Afsætningsforhold i Udlandet fremmes mest muligt. Og det ærede Medlem vil heller ikke kunne paavise, at der i nogen Situation, saa længe han kan huske, fra Regeringens Side er gennemført tilnærmelsesvis saa mange Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Landbrugsprodukter i Udlandet som nu. Han vil sikkert ikke kunne finde en Situation i de sidste 50 Aar, og maaske meget længere tilbage, hvor Regering og Rigsdag har gennemført saadanne Foranstaltninger med Pligter for hele Samfundet for at faa fremmet Afsætningen, som der er sket nu. Og naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde sige saadan noget, som intet har med Virkeligheden at gøre, kun for at kritisere en Regering, som har gennemført disse Foranstaltninger i en for Landbruget meget vanskelig Tid.

Det ærede Medlem sagde at Fremme af Udstykningen staar i skærende Mod sætning til Afsætningsforholdene og -Vilkaarene. Det vil jeg ikke erkende er rigtigt. Jeg mener, at det er Rigsdagens Pligt og Rigsdagens Sag med alle Kræfter at søge at fremme Landbrugets Afsætningsvilkaar, da det er en Livsbetingelse for Danmark og Danmarks Økonomi; men jeg mener ogsaa, at det er en Pligt for os at støtte og fremme en naturlig Udvikling og den naturlige Udvikling i Størrelsesformerne for dansk Landbrug, og der er sikkert ikke ret mange, der tør paastaa, saadan som Forholdene er i Øjeblikket, har været det i de sidste Aar, og som de ser ud til at blive i alt Fald foreløbig, at der inden for Landbrugets Kreds er nogen, der har saa store Vanskeligheder som de allermindste Landbrugere. Netop af den Grund mener jeg, det er en meget vigtig Opgave at gennemføre et Forslag som det, vi her behandler, der gaar ud paa at søge at gøre de Landbrug større, som har disse store Vanskeligheder.

Det ærede Medlem sluttede sine Betragtninger med at advare Regeringen og sige til os, at vi vil paadrage os et stort Ansvar ved Gennemførelsen af Ekspropriationsbestemmelserne. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hvis han mener det alvorligt, kan han ikke mene det mere alvorligt, end jeg gør det, naar jeg siger til ham, at jeg tror, at han og hans Parti paa-tager sig et meget større Ansvar ved at modsætte sig Gennemførelsen af en saadan

Reform. Jeg tror, dette at faa gennemført Tillægsjord til de mindre Landbrug, selv om det maa gennemføres i enkelte Tilfælde ved Ekspropriation, er en saa stor og betydningsfuld Reform for Landbrugets Udvikling, for Landbrugets Økonomi, for Tusinde af Landbrugere i Øjeblikket, at det hører til de vigtigste Reforme, der kan gennemføres.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at de sidste 30—40 Aars Udstykningspolitik havde givet gode Resultater. Ja, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at det har egentlig været meget modstræbende, Venstre er gaaet med til den Udstykningspolitik, der er gennemført. Det er ikke det ærede Medlem og hans Parti, der til at begynde med ønskede, at der skulde oprettes større Brug; det var jo de smaa Brug, som det ærede Medlem og for øvrigt ogsaa Det konservative Parti nu siger er saa daarlige, som de to Partier fik oprettet, da de havde Magten, og det var meget modstræbende, at de Partier gik med til at oprette større Brug. Det var ikke fra den Side, man fik Tanken om at gaa over til andre Ejendomsformer. Det, vi fik indført ved 4. Oktober-Loven, fik vi ogsaa først indført efter mange Aars Modvilje og stor Strid; da først gik Partiet Venstre med. Og jeg føler mig overbevist om, at det vil gaa ligesaadan med Ekspropriationen. Hvis man overhovedet inden for Venstre vil blive ved i Fremtiden med at have nogen Føling med Forholdene i det mindre Landbrug, vil man sikkert ogsaa paa det Omraade blive nødt til at skifte Standpunkt og gaa over til Tanken om, at en Ekspropriation er retfærdig, naar man ikke kan gennemføre en Reform, som skaffer Tillægsjord til de smaa Brug uden Ekspropriation.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at han opfattede Forslaget her som en Erkendelse fra vor Side af, at vi havde begaaet noget forkert i Fortiden, idet han sagde, at det, Forslaget gennemfører, er, at en Række af de Statshusmandsbrug, der er oprettet, og som var for smaa, kan faa Adgang til at faa Tillægsjord.

Hvis der kun var Tale om Statshusmandsbrug, saa vilde Sagen ikke være uoverkommelig; det er jo kun et lille Tal af de 40 000—50 000 Husmandsbrug, der er for smaa, som der er Statslaan i. Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at nu maa han ikke glemme sit Partis Stilling til hele det Spørgsmaal i Fortiden. Det var ikke, medens det Parti og Venstre havde Magten, man fik gennemført Oprettelsen af de større Brug, det er først senere, det ærede Medlem er kommet til den Er-